

สรุปสาระสำคัญจากการอบรมเรื่อง พ.ร.บ.ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการภาครัฐในยุคดิจิทัล
วันที่ 14 สิงหาคม 2562 ณ ห้องประชุมกองแผนงาน อาคาร 5 ชั้น 4 กรมอนามัย
จัดโดยกองแผนงาน กลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศ

บรรยายโดย นายณัฐวัฒน์ วรสิทธิ์ตระกูล ผู้เชี่ยวชาญด้านพัฒนาระบบดิจิทัล
สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) : DGA

พ.ร.บ.ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการภาครัฐในยุคดิจิทัล

1. พ.ร.บ.การบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. 2562 (19 พฤษภาคม 2562) มี 20 มาตรา

➤ **วัตถุประสงค์** 1) เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูล มีความมั่นคงปลอดภัย มีการเปิดเผยข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐ 2) อำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ในการยกเลิกการใช้สำเนาเอกสารราชการ

➤ **สิ่งที่หน่วยงานต้องดำเนินการ** คือ 1) ต้องจัดทำข้อมูลตามภารกิจให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัล มีความเป็นปัจจุบัน สามารถแลกเปลี่ยนกับหน่วยงานอื่นได้ 2) ให้มีระบบพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล มีการรักษาความมั่นคงปลอดภัยตามกฎหมายว่าด้วยความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

➤ **มาตรา 3** นิยามศัพท์คำว่า

“ดิจิทัล” หมายถึง เทคโนโลยีที่ใช้วิธีการนำสัญลักษณ์ศูนย์และหนึ่ง หรือสัญลักษณ์อื่นมาแทนค่าสิ่งทั้งปวง เพื่อใช้สร้างหรือก่อให้เกิดระบบต่างๆ เพื่อให้มนุษย์ใช้ประโยชน์

“รัฐบาลดิจิทัล” หมายถึง การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารงานภาครัฐและการบริการสาธารณะ โดยปรับปรุงการบริหารจัดการและบูรณาการข้อมูลภาครัฐและการทำงานให้มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงเข้าด้วยกันอย่างมั่นคงปลอดภัยและมีธรรมาภิบาล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและอำนวยความสะดวกในการให้บริการประชาชน ในการเปิดเผยข้อมูลภาครัฐต่อสาธารณชน และสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

“หน่วยงานของรัฐ” หมายถึง ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน รัฐสภา ศาล องค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ องค์การอัยการ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐและหน่วยงานอิสระของรัฐ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน)

➤ **มาตรา 4** ให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการบริหารงานและการจัดทำบริการสาธารณะในรูปแบบและช่องทางดิจิทัล โดยมีการบริหารจัดการและบูรณาการข้อมูลภาครัฐและการทำงานให้มีความสอดคล้องกันและเชื่อมโยงเข้าด้วยกันอย่างมั่นคงปลอดภัยและมีธรรมาภิบาล โดยมุ่งหมายในการเพิ่มประสิทธิภาพและอำนวยความสะดวกในการให้บริการและการเข้าถึงของประชาชน

➤ **มาตรา 11** กรณีที่กฎหมาย กฎ หรือระเบียบใด ต้องใช้เอกสารหรือหลักฐานทางราชการที่หน่วยงานของรัฐออกให้ เพื่อประกอบการพิจารณาหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ หรือระเบียบ ให้ผู้มีอำนาจ อนุมัติ อนุญาต ออกใบอนุญาต รับจดทะเบียน รับจดทะเบียน รับจดทะเบียน หรือรับแจ้งนั้นดำเนินการ ให้หน่วยงานของรัฐที่ออกเอกสารหรือหลักฐานของราชการเช่นว่านั้น ส่งข้อมูลหรือสำเนาเอกสารหรือหลักฐานดังกล่าวผ่านช่องทางดิจิทัลมาเพื่อประกอบการพิจารณาหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎหรือระเบียบดังกล่าว

➤ **มาตรา 12** ให้หน่วยงานของรัฐจัดทำธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐในระดับหน่วยงาน และดำเนินการดังต่อไปนี้ให้เป็นไปตามธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐตามมาตรา 8 (อย่างน้อยทำข้อ 1, 2, 5 และ 7)

(1) จัดทำข้อมูลตามภารกิจให้อยู่ในรูปแบบข้อมูลดิจิทัล

- (2) จัดทำกระบวนการหรือการดำเนินงานทางดิจิทัลเพื่อการบริหารราชการแผ่นดินและการให้บริการประชาชน
- (3) จัดให้มีระบบการชำระเงินทางดิจิทัลอีกช่องทางหนึ่ง
- (4) จัดให้มีระบบการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล
- (5) จัดให้มีมาตรการหรือระบบรักษาความมั่นคงปลอดภัยในการเข้าสู่บริการดิจิทัลของหน่วยงานของรัฐ
- (6) จัดให้มีการพัฒนาทักษะบุคลากรภาครัฐให้มีความรู้ความสามารถในการดำเนินงานด้านการบริหารงาน และการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล ให้เป็นไปตามแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล
- (7) ให้มีการทบทวนแผนปฏิบัติการ นโยบาย และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารงานและการให้บริการ ภาครัฐผ่านระบบดิจิทัลของหน่วยงานของรัฐ โดยต้องจัดให้มีการประเมินผล อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

➤ **มาตรา 13** ให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลดิจิทัลที่มีการจัดทำและครอบครอง ตามที่หน่วยงานของรัฐแห่งอื่นร้องขอ

➤ **มาตรา 14** หน่วยงานของรัฐผู้รับข้อมูลดิจิทัลตามมาตรา 13 ต้องใช้ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ในหน้าที่และ อำนาจของตนเท่านั้น และต้องดูแลรักษาข้อมูลให้มีความมั่นคงปลอดภัย ไม่มีการเปิดเผยหรือโอนข้อมูลไปยัง บุคคลที่ไม่มีสิทธิเข้าถึงข้อมูล

➤ **มาตรา 16** หน่วยงานของรัฐได้มาซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลหรือมีข้อมูลส่วนบุคคลอยู่ในความครอบครอง หาก หน่วยงานของรัฐประสงค์จะใช้ข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวในรูปแบบข้อมูลดิจิทัลสามารถขอเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยน ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นจากหน่วยงานของรัฐที่ครอบครองได้

➤ **มาตรา 17** ให้หน่วยงานของรัฐจัดทำข้อมูลที่ต้องเปิดเผยตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการใน รูปแบบข้อมูลดิจิทัลต่อสาธารณะ โดยต้องให้ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้อย่างเสรีโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และ สามารถนำไปเผยแพร่ ใช้ประโยชน์ หรือพัฒนาบริการและนวัตกรรมในรูปแบบต่างๆ ได้

➤ **มาตรา 18** ให้มีศูนย์กลางข้อมูลเปิดภาครัฐในสำนักงาน (สพร.) ทำหน้าที่ในการประสานงาน ให้หน่วยงาน ของรัฐจัดส่งหรือเชื่อมโยงข้อมูลตามมาตรา ๑๗ และเปิดเผยแก่ประชาชน ให้คณะกรรมการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล กำหนดประเภท รูปแบบ และมาตรฐานของข้อมูล

➤ **มาตรา 19** ให้สำนักงาน (สพร.) ดำเนินการให้มีศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลกลางตามมาตรา 15 เป็นการชั่วคราว แต่ไม่เกินสองปี ให้คณะกรรมการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลพิจารณาความจำเป็นและเหมาะสมเกี่ยวกับหน่วยงานของรัฐ ที่จะมาดำเนินการเกี่ยวกับศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลกลาง

2. พ.ร.บ.การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 (24 พฤษภาคม 2562)

➤ เพื่อให้การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์มีประสิทธิภาพ และเพื่อให้มีมาตรการป้องกัน รับมือ และลด ความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ อันกระทบกับความมั่นคงของรัฐและความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ

➤ ประกอบด้วย 4 หมวด 83 มาตรา 1 บทเฉพาะกาล

❖ **หมวดที่ 1 คณะกรรมการการรักษาความมั่นคง ปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ (กมช. : NCSC)**

- แต่งตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลด้านความมั่นคง ปลอดภัยไซเบอร์ (กกม.) (อยู่ระหว่างจัดตั้ง)

❖ **หมวดที่ 2 สำนักงานคณะกรรมการการรักษาความ มั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ มีคณะกรรมการ บริหารสำนักงานฯ (กบส.) เป็นนิติบุคคล ไม่อยู่ภายใต้ กฎหมายคุ้มครองแรงงาน พนักงานได้รับผลตอบแทน ไม่น้อยกว่ากฎหมายกำหนด (อยู่ระหว่างจัดตั้ง)**

❖ หมวดที่ 3 การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ

➤ **มาตรา 44** ให้หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานควบคุม หน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ (มาตรา 49) ดำเนินการ ทำแนวทางปฏิบัติและกรอบมาตรฐานด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของแต่ละหน่วยงาน ประกอบด้วย 1) แผนตรวจสอบ ประเมินความเสี่ยงด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง 2) แผนรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์

➤ **มาตรา 45** หน่วยงานต้องป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ ตามแนวทางข้างต้น ทั้งนี้ หน่วยงานอาจขอความช่วยเหลือจากสำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ

➤ **มาตรา 46** ให้กำหนดผู้ประสานงานหลัก ในการรับมือกับเหตุการณ์

➤ **มาตรา 60** ภัยคุกคามทางไซเบอร์แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ (1) ภัยคุกคามระดับไม่ร้ายแรง (ทำให้ด้อยประสิทธิภาพลง) (2) ภัยคุกคามระดับร้ายแรง (ทำให้เสียหาย ไม่สามารถทำงานหรือให้บริการได้) (3) ภัยคุกคามระดับวิกฤต (ล้มเหลวทั้งระบบ กระทบกับความสงบเรียบร้อยของประชาชนหรือเป็นภัยต่อความมั่นคงของรัฐ)

➤ **มาตรา 61** เมื่อปรากฏแก่ กกม. ว่าเกิดหรือคาดว่าจะเกิดภัยคุกคามทางไซเบอร์ในระดับร้ายแรง ให้ กกม. พิจารณาใช้อำนาจในการป้องกันภัยคุกคามทางไซเบอร์

➤ **มาตรา 65** การรับมือและบรรเทาความเสียหายจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ในระดับร้ายแรง กกม. มีอำนาจออกคำสั่งเฉพาะเท่าที่จำเป็น ให้เจ้าของกรรมสิทธิ์ ผู้ครอบครอง ผู้ใช้คอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ หรือผู้ดูแลระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีเหตุอันเชื่อได้ว่าเป็นผู้เกี่ยวข้องกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ หรือได้รับผลกระทบจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ ดำเนินการตามมาตรา 65(1)-(5)

➤ **มาตรา 66** กกม. มีอำนาจปฏิบัติการหรือสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการเฉพาะเท่าที่จำเป็น

❖ หมวดที่ 4 บทลงโทษ

➤ **มาตรา 70-71** โทษของเจ้าหน้าที่

➤ **มาตรา 72** โทษของบุคคลที่ล่วงรู้ข้อมูลจราจร ที่เจ้าหน้าที่ได้มาจาก พ.ร.บ.นี้

➤ **มาตรา 73-77** การฝ่าฝืน ขัดขวาง ไม่รายงาน ไม่ปฏิบัติตามหนังสือหรือคำสั่งของเจ้าหน้าที่หรือ กกม.

3. พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 (24 พฤษภาคม 2562) (7 หมวด 96 มาตรา 1 บทเฉพาะกาล)

➤ หมวด 2, 3, 5, 6, 7 และมาตรา 95 - 96 มีผลบังคับใช้นับจาก 1 ปี

➤ ปัจจุบันความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทำให้การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลอันเป็นการล่วงละเมิด ทำได้โดยง่าย สะดวกและรวดเร็ว ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจโดยรวม เพื่อป้องกันการละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคล การสร้างความเดือนร้อนรำคาญหรือความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

➤ **มาตรา 4** พ.ร.บ.นี้ไม่ใช้บังคับแก่ (1) ข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลเพื่อประโยชน์ส่วนตน (2) หน่วยงานของรัฐที่รักษาความมั่นคงของรัฐ (3) การเก็บรวบรวมไว้เฉพาะเพื่อกิจการสื่อสารมวลชนหรือเป็นประโยชน์สาธารณะ (4) สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภาและรัฐสภา (5) การพิจารณาพิพากษาคดีของศาล (6) การดำเนินการกับข้อมูลบริษัทข้อมูลเครดิต

➤ **มาตรา 5** ใช้บังคับแก่การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งอยู่ในราชอาณาจักร ไม่ว่าการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยนั้น ได้กระทำในหรือ

นอกราชอาณาจักรก็ตาม กรณีผู้ควบคุมข้อมูลและผู้ประมวลผลข้อมูล อยู่นอกราชอาณาจักร สามารถใช้ข้อมูลเพื่อการนำเสนอขายสินค้าและติดตามพฤติกรรมของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่เกิดขึ้นในประเทศได้

❖ หมวดที่ 1 คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

❖ หมวดที่ 2 การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

➤ **มาตรา 19** ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะกระทำการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล**ไม่ได้** หากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล**ไม่ได้ให้ความยินยอมไว้ก่อนหรือในขณะนั้น** โดยต้องแจ้งวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยด้วย และการขอความยินยอมต้องแยกส่วนจากข้อความอื่นอย่างชัดเจน... ต้องคำนึงอย่างถึงที่สุดในความเป็นอิสระของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลในการให้ความยินยอม... ต้องไม่มีเงื่อนไขในการให้ความยินยอมสำหรับการเข้าทำสัญญาซึ่งรวมถึงการให้บริการนั้นๆ

➤ **มาตรา 19 (ต่อ)** เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล จะถอนความยินยอมเมื่อใดก็ได้ โดยง่ายเช่นเดียวกับการให้ความยินยอม **เว้นแต่**มีข้อจำกัดสิทธิในการถอนความยินยอมโดยกฎหมายหรือสัญญาที่ให้ประโยชน์แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ทั้งนี้ การถอนความยินยอมย่อมไม่ส่งผลกระทบต่อ การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ให้ความยินยอมไปแล้วโดยชอบ

➤ **มาตรา 20** กรณีที่**เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นผู้เยาว์** การขอความยินยอมในกรณีที่ผู้เยาว์ไม่อาจให้ความยินยอมโดยลำพังตามมาตรา 22, 23, 24 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และในกรณีที่ผู้เยาว์อายุไม่เกินสิบสี่ปี **ให้ขอความยินยอมจากผู้ใช้อำนาจปกครองที่มีอำนาจกระทำการแทนผู้เยาว์**

➤ **มาตรา 23** ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องแจ้งให้ทราบถึง (1)วัตถุประสงค์การนำไปใช้ การเก็บรักษา (2)แจ้งให้ทราบว่าต้องให้ข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายหรือสัญญา รวมทั้งแจ้งผลกระทบที่เป็นไปได้หากไม่ให้ข้อมูล (3)ระยะเวลาการเก็บรวบรวมข้อมูล (4)ประเภทบุคคลหรือหน่วยงานที่จะเปิดเผยข้อมูลให้ (5)แจ้งข้อมูล สถานທີ່ติดต่อ และวิธีการติดต่อของตัวแทนหรือเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และ (6)สิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล โดยเจ้าของข้อมูลสามารถถอนการยินยอมได้ภายหลัง

➤ **มาตรา 24 ห้ามมิให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่** (1)เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์จัดทำเอกสารประวัติศาสตร์เพื่อประโยชน์สาธารณะ (2)เพื่อป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิต (3)จำเป็นเพื่อปฏิบัติตามสัญญาซึ่งเจ้าของข้อมูลเป็นคู่สัญญาหรือดำเนินการตามคำขอของเจ้าของก่อนเข้าทำสัญญานั้นๆ (4)จำเป็นเพื่อปฏิบัติหน้าที่ในภารกิจเพื่อประโยชน์สาธารณะ หรือการใช้อำนาจรัฐที่ได้รับมอบหมายแก่ผู้ควบคุมข้อมูล (5)จำเป็นเพื่อประโยชน์ชอบด้วยกฎหมายของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่ประโยชน์นั้นสำคัญน้อยกว่าสิทธิขั้นพื้นฐานในข้อมูลส่วนบุคคลของเจ้าของ

➤ **มาตรา 26 ห้ามมิให้เก็บข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับ** เชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ ความคิดเห็นทางการเมือง ความเชื่อในลัทธิศาสนาหรือปรัชญา พฤติกรรมทางเพศ ประวัติอาชญากรรม ข้อมูลสุขภาพ ความพิการ ข้อมูลสหภาพแรงงาน ข้อมูลพันธุกรรม ข้อมูลชีวภาพ ซึ่งกระทบต่อเจ้าของข้อมูล โดยไม่ได้รับความยินยอม **เว้นแต่**ตามมาตรา 26(1)-(5)

➤ **มาตรา 27 ห้ามมิให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่**เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมได้โดยได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอมตามมาตรา 24 หรือมาตรา 26 ในกรณีนี้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องบันทึกการใช้หรือเปิดเผยไว้ในรายการตามมาตรา 39

➤ **มาตรา 28** การเปิดเผยข้อมูลหรือใช้ข้อมูลต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่แจ้งไว้ หากมีการส่งหรือโอนข้อมูลไปยังต่างประเทศ ประเทศนั้นๆ ต้องมีมาตรฐานเพียงพอในการรักษาข้อมูล **เว้นแต่**มาตรา 28(1)-(6)

❖ หมวดที่ 3 สิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

➤ **มาตรา 30** เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิขอเข้าถึงและขอรับสำเนาข้อมูลส่วนบุคคลของตนเองได้ หรือขอให้เปิดเผยถึงแหล่งที่มาของข้อมูลที่ไม่ได้มีการยินยอม ผู้ควบคุมปฏิเสธได้เฉพาะกรณีเป็นการปฏิเสธตาม

กฎหมายหรือคำสั่งศาล และการเข้าถึงหรือการขอสำเนาจะกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น กรณีนี้ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลบันทึกการปฏิเสธคำขอดังกล่าวพร้อมเหตุผลไว้ในรายการตามมาตรา 39

➤ **มาตรา 31** เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิขอรับข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับตน (1)ขอให้ส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลไปยังผู้ควบคุมข้อมูลอื่นด้วยวิธีการอัตโนมัติ (2)ขอรับข้อมูลจากผู้ควบคุมอื่นได้โดยตรง เว้นแต่สภาพเทคนิคทำไม่ได้ ทั้งนี้การใช้สิทธิ จะใช้ในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์สาธารณะหรือตามกฎหมายไม่ได้ หรือการใช้สิทธินั้นต้องไม่ละเมิดสิทธิเสรีภาพของบุคคลอื่น ในกรณีที่ผู้ควบคุมปฏิเสธคำขอด้วยเหตุผลดังกล่าวให้ผู้ควบคุมบันทึกการปฏิเสธคำขอพร้อมเหตุผลไว้ในรายการตามมาตรา 39

➤ **มาตรา 32** เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิคัดค้านการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตน เมื่อใดก็ได้ ดังนี้ (1)กรณีที่เป็นกรเก็บรวบรวมที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอมตามมาตรา 24(4) หรือ(5) เว้นแต่ผู้ควบคุมข้อมูลพิสูจน์ได้ว่า (ก)มีเหตุอันชอบด้วยกฎหมายที่สำคัญยิ่งกว่า (ข)เพื่อก่อตั้งสิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย (2)เพื่อมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับตลาดแบบตรง (3)เพื่อวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการศึกษาวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ หรือสถิติ เว้นแต่ประโยชน์สาธารณะของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ในกรณีผู้ควบคุมปฏิเสธการคัดค้านข้อ (1), (3) ให้ผู้ควบคุมบันทึกการปฏิเสธคำขอพร้อมเหตุผลไว้ในรายการตามมาตรา 39 ส่วนข้อ (2) ผู้ควบคุมปฏิเสธคำขอไม่ได้

➤ **มาตรา 33** เจ้าของข้อมูลสามารถขอให้ลบหรือทำลายข้อมูลหรือทำให้ข้อมูลไม่สามารถระบุถึงตัวตนได้ในกรณี (1)หมดความจำเป็นในการเก็บรักษา (2)เมื่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลถอนความยินยอม และผู้ควบคุมไม่มีอำนาจเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลได้ต่อไป (3)เมื่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลคัดค้านการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูล (4)เมื่อข้อมูลได้ถูกเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

➤ **มาตรา 34** เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลระงับการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลได้

➤ **มาตรา 35** ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องดำเนินการให้ข้อมูลนั้นถูกต้อง เป็นปัจจุบัน สมบูรณ์และไม่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิด

➤ **มาตรา 36** ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลร้องขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลดำเนินการตามมาตรา 35 หากผู้ควบคุมข้อมูลไม่ดำเนินการตามร้องขอ ต้องบันทึกคำร้องขอของเจ้าของข้อมูลพร้อมเหตุผลไว้ในรายการตามมาตรา 39

➤ **มาตรา 37** หน้าที่ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล

➤ **มาตรา 38** เป็นมาตราที่เกี่ยวกับมาตรา 37(5) การแต่งตั้งตัวแทน

➤ **มาตรา 39** ให้ผู้ควบคุมบันทึกการรายการ อย่างน้อยดังต่อไปนี้ เพื่อให้เจ้าของข้อมูลและสำนักงานตรวจสอบได้ (ข้อ (1)-(4) สำคัญ)

- (1) ข้อมูลส่วนบุคคลที่มีการเก็บรวบรวม
- (2) วัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล
- (3) ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล
- (4) ระยะเวลาการเก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคล
- (5) สิทธิและวิธีการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งเงื่อนไขเกี่ยวกับบุคคลที่มีสิทธิเข้าถึงข้อมูลและเงื่อนไขในการเข้าถึงข้อมูลนั้น
- (6) การใช้หรือเปิดเผยตามมาตรา 27 วรรคสาม
- (7) การปฏิเสธคำขอหรือการคัดค้านตามมาตรา 30 วรรคสาม มาตรา 31 วรรคสาม มาตรา 32 วรรคสาม และมาตรา 36 วรรคหนึ่ง
- (8) คำอธิบายเกี่ยวกับมาตรการรักษาความมั่นคงปลอดภัยตามมาตรา 37 (1)

➤ **มาตรา 40** ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลมีหน้าที่ (1)เก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามคำสั่งที่ได้รับจากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเท่านั้น (2)จัดให้มีการรักษาความมั่นคงปลอดภัยที่เหมาะสม (3)จัดทำและรักษามบันทึกการรายการของกิจกรรมการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล

- ถ้าผู้ประมวลผลข้อมูลไม่ทำตามข้อ (1) ให้ถือว่าผู้ประมวลผล เป็นผู้ควบคุมข้อมูล
- การดำเนินงานตามข้อ (1) ผู้ควบคุมข้อมูลต้องจัดให้มีข้อตกลงระหว่างกัน เพื่อควบคุมการดำเนินงานตามหน้าที่ของผู้ประมวลผลข้อมูลให้เป็นไปตาม พ.ร.บ.นี้

- ตามข้อ (3) อาจยกเว้นใช้บังคับกับกิจการขนาดเล็กตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศ

➤ **มาตรา 41** ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล และ ผู้ประมวลผลข้อมูลต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ในกรณีดังต่อไปนี้ (ยังไม่มีประกาศออกมา)

(1) ผู้ควบคุมข้อมูลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลเป็นหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(2) การดำเนินกิจกรรมของผู้ควบคุมหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล จำเป็นต้องตรวจสอบข้อมูลส่วนบุคคลหรือระบบอย่างสม่ำเสมอ โดยเหตุที่มีข้อมูลส่วนบุคคลเป็นจำนวนมากตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(3) กิจกรรมหลักของผู้ควบคุมหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลเป็นการเก็บรวบรวม ตามมาตรา 26

➤ **มาตรา 42** เจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีหน้าที่ (1)ให้คำแนะนำ (2)ตรวจสอบ (3)ประสานงาน (4)รักษาความลับของข้อมูลส่วนบุคคล

❖ **หมวดที่ 4 สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล**

❖ **หมวดที่ 5 การร้องเรียน (มาตรา 71-75)**

➤ **มาตรา 73** เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิร้องเรียน ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งลูกจ้างหรือผู้รับจ้างของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

- การยื่น การไม่รับเรื่อง การยุติเรื่อง การพิจารณา และระยะเวลาในการพิจารณาคำร้องเรียนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนดโดยคำนึงถึงการกำหนดให้ไม่รับเรื่องร้องเรียนหรือยุติเรื่องในกรณีที่มีผู้มีอำนาจพิจารณาในเรื่องนั้นอยู่แล้วตามกฎหมายอื่นด้วย

➤ **มาตรา 74** ในกรณีที่ผู้ร้องเรียนไม่ได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบที่กำหนดไว้ในมาตรา 73 วรรคสอง หรือเป็นเรื่องร้องเรียนที่ระเบียบนั้นได้กำหนดไม่ได้รับไว้พิจารณา ให้คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญไม่รับเรื่องร้องเรียนไว้พิจารณา

➤ **มาตรา 75** คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญมีอำนาจสั่งให้บุคคลใดส่งเอกสารหรือข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่มีผู้ร้องเรียน หรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งจะสั่งให้บุคคลใดมาชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยก็ได้

❖ **หมวดที่ 6 ความรับผิดชอบทางแพ่ง**

- เกี่ยวกับเรื่องของสินไหมทดแทนกรณีที่ ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพ.ร.บ.นี้ ทำให้เกิดความเสียหายต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

❖ **หมวดที่ 7 บทกำหนดโทษ**

- ส่วนที่ 1 โทษอาญา (เป็นความผิดอันยอมความได้ มีการไต่ถาม)

- ส่วนที่ 2 โทษทางปกครอง

4. พ.ร.บ.ว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (ฉบับที่ 4) (19 พฤษภาคม 2562)

➤ ...แต่ที่ผ่านมามีผู้ที่ประสงค์จะขอรับบริการจากผู้ประกอบการหรือหน่วยงานใดๆ จะต้องทำการพิสูจน์และยืนยันตัวตนโดยการแสดงตนต่อผู้ให้บริการพร้อมกับต้องส่งเอกสารหลักฐาน ซึ่งเป็นภาระต่อผู้ใช้บริการและผู้ให้บริการ สมควรกำหนดให้บุคคลสามารถพิสูจน์และยืนยันตัวตนผ่านระบบการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัลได้ โดยมีกลไกการควบคุมดูแลผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ระบบดังกล่าวมีความน่าเชื่อถือและปลอดภัย

➤ มาตรา 3 เพิ่มบทนิยามคำว่า “การพิสูจน์และยืนยันตัวตน” หมายความว่า กระบวนการพิสูจน์และยืนยันความถูกต้องของตัวบุคคล “ระบบการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล” หมายความว่า เครือข่ายทางอิเล็กทรอนิกส์ที่เชื่อมโยงข้อมูลระหว่างบุคคลใดๆ หรือหน่วยงานของรัฐเพื่อประโยชน์ในการพิสูจน์และยืนยันตัวตนและการทำธุรกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการพิสูจน์และยืนยันตัวตน”

➤ เพิ่มหมวด 3/1 ระบบการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล มาตรา 34/3 การพิสูจน์และยืนยันตัวตนของบุคคลอาจกระทำผ่านระบบการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัลได้

➤ มาตรา 34/4 ในกรณีที่จำเป็นเพื่อรักษาความมั่นคงทางการเงินและการพาณิชย์ หรือเพื่อประโยชน์ในการเสริมสร้างความน่าเชื่อถือและยอมรับในระบบการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัลหรือเพื่อป้องกันความเสียหายต่อสาธารณชน ให้มีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้การประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับระบบการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัลใดเป็นการประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ต้องได้รับใบอนุญาตก่อน (ตามมาตรา 7 ...ให้ผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับระบบพิสูจน์และยืนยันตัวตนยื่นคำขอรับใบอนุญาตภายใน 90 วัน นับตั้งแต่วันที่พระราชกฤษฎีกามีผลบังคับใช้... (ยื่นต่อ สพธอ. : สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน)

➤ เพิ่มบทกำหนดโทษของ ผู้ประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัลโดยไม่ได้รับอนุญาต หรืออยู่ระหว่างการพักการใช้ใบอนุญาต หรือภายหลังจากมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ดาวน์โหลดเอกสารได้ที่ : เว็บไซต์กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร > เอกสารเผยแพร่ > ความรู้เกี่ยวกับระบบราชการ

http://psdg.anamai.moph.go.th/more_news.php?cid=81&filename=PR_PSDG_Bureauaocracy

ผู้สรุปประเด็น : นางสาวจุฬาลักษณ์ เก่งการช่าง
กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร กรมอนามัย